

ตามไปดู : แผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่
ผศ.สุพล พรหมมาพันธุ์
คณะสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ลงตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ รายวัน ฉบับวันศุกร์ที่ 19 มิถุนายน พ.ศ.2552 หน้า 4

การพัฒนาประเทศ ต้องมีการวางแผนเป้าหมายและวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ซึ่งการวางแผนนั้น ต้องมองไปในอนาคตข้างหน้าอีก 5 ปี 10 ปีให้ออกว่าจะเดินไปอย่างไร? ซึ่งเรียกว่า การวางแผนระยะยาว (Long Term Planning) ในขณะเดียวกัน การวางแผนที่ดีต้องมีการใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาสนับสนุน และช่วยในการตัดสินใจด้วย จึงจะสามารถคาดการณ์ได้ถูกต้อง สำหรับประเทศไทย การวางแผนพัฒนาประเทศชาติได้มอบหมายให้ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือเรียกสั้นๆ ว่า สภาพัฒนาฯ เป็นผู้กำหนดวิสัยทัศน์และการวางแผนในการพัฒนาประเทศ ผู้ที่เป็นต้นคิดคนแรก ในเรื่องของ **การวางวิสัยทัศน์** คือ **ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์** ซึ่งได้เคยให้แนวคิดเรื่องการทำกำหนดวิสัยทัศน์ในประเทศไทยในปี พ.ศ.2519 แต่ไม่ค่อยได้รับการสานต่อเท่าที่ควร จนกระทั่งมาปี พ.ศ. 2540 **ศ.ดร. สิปปนนท์ เกตุทัต** ได้นำจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง **“ร่วมสร้างวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ พ.ศ. 2560”** จากการประชุมในครั้งนั้นทำให้ได้แนวคิดในการจัดทำแผนฯ 9 และแผนฯ 10 ในเวลาต่อมา โดยแผนฯ 9 (2545-2549) ได้เชิญเชิญปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางปฏิบัติ ควบคู่กับการพัฒนาคนต่อจากแผนฯ 8 และในแผนฯ 9 ได้กำหนดวิสัยทัศน์สังคมไทยมุ่งสู่ **“สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ”** พอมาถึงแผนฯ 10 (2550-2554) ก็ยังคงเชิญปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางปฏิบัติ และกำหนดวิสัยทัศน์ว่า **“สังคมอยู่อย่างมีความสุขร่วมกัน”**

คราวนี้ตามไปดูแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่ที่กำลังจะคลอดออกมา คือ แผน ฉบับที่ 11 ระหว่างปี 2555-2559 แผนนี้เริ่มมีโครงการที่จะเดินหน้ามาตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 โดย นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี กล่าวในรายการ **“เชื่อมั่นประเทศไทย กับนายกฯ อภิสิทธิ์”** ว่า รัฐบาลเตรียมเดินหน้าร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 เพื่อเป็นแม่บทในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตของไทย เพราะสิ่งที่ประเทศต้องดำเนินการในอนาคตประกอบด้วย (1). วางเป้าหมายให้ไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาหารของโลก เพราะไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพน่าจะเติบโตได้อีกมาก เพื่อผลิตอาหารป้อนตลาดโลก (2).ด้านบริการ โดยเฉพาะธุรกิจด้านการท่องเที่ยว ซึ่งไทยมีศักยภาพสูงมากในการทำรายได้เข้าสู่

ประเทศ (3).การพัฒนาในด้านต่างๆ ประเทศต้องเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การดูแลทรัพยากรไม่ให้เกิดความเสียหายสุด ท้ายสิ่งสำคัญคือ (4). การพัฒนาด้านการศึกษา เพราะจะเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะการคัดเลือกนักเรียน นักศึกษาต้องให้มีคุณภาพตรงกับสาขาที่เด็กต้องเรียน และเห็นการสอบแอดมิสชันในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาเห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้นมากพอสมควร ดังนั้น ในช่วงกลางปีจะมีการปรับปรุงระบบการคัดเลือกนักเรียนครั้งใหญ่ (www.doarai.com)

ในลำดับต่อมา โครงการนี้ ถูกนำมาปิดฝุ่นใหม่อีกครั้ง เมื่อนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี ได้เดินทางไปเป็นประธานเปิดงาน "Productivity Expo 2009 : มหกรรมความรู้ ความช่วยเหลือ ธุรกิจไทย แข็งแกร่ง" จัดโดยสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ พร้อมกล่าวปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "Productivity : Tomorrow's Hope" เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2552 ว่าในเดือนมิถุนายนนี้ รัฐบาลจะวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับใหม่ซึ่งเป็นฉบับที่ 11 ระหว่างปี 2555-2559 ที่จะมุ่งเน้นนวัตกรรมและการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่จะมุ่งเน้นแก้จุดอ่อนโครงสร้างพื้นฐานทั้งกายภาพคน ระบบธรรมาภิบาลและการจัดการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการมุ่งเน้นให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพในระบบเศรษฐกิจ "ไทยอาศัยความสมบูรณ์ทางทรัพยากรธรรมชาติมาค่อนข้างนาน อย่างไรก็ตามที่ยาว พบว่า ธรรมชาติให้มาอย่างไม่เพียงพอ เราต้องบริหารจัดการให้ดีขึ้น เพื่อให้เศรษฐกิจของไทยสามารถปรับตัวไปตามเศรษฐกิจโลกและรองรับความผันผวนทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นได้ ดังนั้น การเติบโตของไทย จากนี้ไป ต้องหันมาให้ความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตหรือผลิตภาพไม่ใช่อาศัยทรัพยากรของประเทศที่นับวันจะน้อยลง" สำหรับมาตรการดูแลเศรษฐกิจของรัฐบาลทั้งระยะสั้น กลางและยาวต้องเชื่อมโยงกันและยืนยันว่ารัฐบาลนี้ไม่ได้คิดแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเท่านั้น ส่วนมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะที่ 3 จะดำเนินการพร้อมกับการปรับโครงสร้างของประเทศให้มีความเข้มแข็งมากขึ้น โดยจะเน้นผลิตภาพและความยั่งยืน ซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกภาคส่วน โดย ไทยเป็นผู้นำในการผลิตมันสำปะหลัง อ้อยและปาล์มน้ำมัน แต่เมื่อพิจารณาผลผลิตต่อไร่แล้วยังต่ำจึงต้องพัฒนาเรื่องผลิตภาพเช่นเดียวกับภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการที่จะต้องมุ่งเน้นเรื่องนี้เช่นกัน โดยดำเนินไปพร้อมกับความ ยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศน์ ด้านนายสันติ วิลาสศักดานนท์ ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ส.อ.ท.) กล่าวว่า การเพิ่มผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยยังขาดแคลนงบประมาณช่วยเหลือ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เงินประมาณ 2,000 ล้านบาท แต่กระทรวงอุตสาหกรรมยังไม่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาล จึงต้องการให้ภาครัฐจัดสรรอย่างเร่งด่วน เพราะการเพิ่มผลิตภาพเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากการใช้ทรัพยากรของประเทศกำลังจะหมดลง "เชื่อว่าไตรมาส 3 และ 4 เศรษฐกิจจะฟื้นตัวมากขึ้น เนื่องจากรัฐบาล ได้อัดฉีดเงินเข้าสู่ระบบ ซึ่งเป็นเงินที่ได้จาก พ.ร.ก. การให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ 400,000 ล้านบาท และทั้งปีจะติดลบไม่เกิน 3%" (www.thairath.co.th)

สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับใหม่ที่จะออกมานี้ หากมีแต่โครงการที่วาดฝันไว้สวยหรู แต่ไม่มีงบประมาณสนับสนุน ไม่อาจจะสำเร็จได้ เพราะการที่จะพัฒนาประเทศทุกอย่าง ต้องอาศัยงบประมาณทั้งนั้นล่าสุด ได้มีร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ออกมา ปากฎว่ากระทรวงที่ได้งบประมาณมากที่สุดเป็นอันดับ 1 คือ กระทรวงศึกษาธิการ จำนวนเงิน 345,665.4801 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 20.3, รองลงมา คือ กระทรวงการคลัง จำนวน 215,886.1197 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 12.7 ส่วนกระทรวงอื่นๆ เช่น กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 55,865.4915 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 3.3, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน 8,856.7564 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 1.1, กระทรวงวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี จำนวน 7,642.4354 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 0.3, กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 4,007.8660 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 0.2, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จำนวน 4,041.1387 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 0.2, กระทรวงคมนาคม จำนวน 51,188.6490 (ล้านบาท) คิดเป็นร้อยละ 3.0 (ไทยโพสต์ : 2552 : 4) เมื่อวิเคราะห์ดูตามงบประมาณของแต่ละกระทรวงที่ได้รับ สำหรับกระทรวงศึกษาธิการ ถือว่า ตรงตามนโยบายที่วางแผนเอาไว้ เพราะได้งบประมาณมาก ในการที่จะนำไปสนับสนุนพัฒนาทรัพยากรบุคคล ซึ่งถือว่าเป็น**ทรัพยากรที่สำคัญที่สุด** ส่วนอีก 4 กระทรวง คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงกระทรวงคมนาคม ได้งบประมาณไม่มากนัก ยังไม่เหมาะสมสอดคล้องกับนโยบายที่วางไว้ เช่น การที่ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านอาหารของโลก, การที่จะดึงนักท่องเที่ยวให้เข้ามาเที่ยวในประเทศไทย ที่อาศัยจุดแข็งหรือศักยภาพด้านการบริการที่เรามีความเป็นเลิศ, การที่จะดูแลทรัพยากรไม่ให้เกิดความเสียหาย และการพัฒนาประเทศด้านต่างๆ ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การสร้างนวัตกรรมใหม่ รวมถึงการอำนวยความสะดวกด้านคมนาคมและการขนส่งด้วยรถไฟฟ้า เป็นต้น ซึ่งการที่พัฒนาโครงการเหล่านี้ให้เป็นจริงได้ ควรได้รับงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะด้านการเกษตร เพราะประชากรส่วนใหญ่ของประเทศประมาณ 80% มีอาชีพทางเกษตรกรรม โดยเฉพาะชาวนา ที่ได้ชื่อว่าเป็น **กระดูกสันหลังของชาติ** ควรจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน รวดเร็ว ชาตินี้จะได้ลืมตาอ้าปากกับเขาได้บ้าง.

